

§ 11. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę wojskową, szef powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego właściwy ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza, komendant wojskowego zakładu leczniczego oraz kierownik studium wojskowego są obowiązani na żądanie organu rentowego udzielać stosownych wyjaśnień w sprawach związanych z ustalaniem prawa do zaopatrzenia inwalidzkiego dla żołnierzy oraz członków ich rodzin.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1968 r. w sprawie obowiązków organów wojskowych w zakresie załatwiania spraw zaopatrzenia inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Monitor Polski z 1968 r. Nr 44, poz. 315 i z 1973 r. Nr 4, poz. 30).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1974 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Urbanowicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *S. Kowalczyk*

124

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojskowych i ich rodzin.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 21, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa składniki uposażenia wchodzące w skład podstawy wymiaru renty dla inwalidów wojskowych i ich rodzin — jeżeli podstawę tę ma stanowić odpowiednie uposażenie żołnierza zawodowego.

§ 2. 1. W skład podstawy wymiaru renty inwalidzkiej wchodzi:

- 1) dla oficerów i chorążych oraz podoficerów w stopniu starszego kaprała lub wyższym:
 - a) uposażenie według posiadanego stopnia wojskowego przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla żołnierza zawodowego w odpowiednim stopniu wojskowym przy wysłudze do 2 lat,
 - b) uposażenie według stanowiska służbowego, typowego dla posiadanego stopnia wojskowego,
 - c) należne na zajmowanym ostatnio w wojsku stanowisku służbowym dodatki do uposażenia o charakterze stałym, wchodzące w skład podstawy wymiaru emerytury lub renty dla żołnierzy zawodowych,
- 2) dla szeregowców, starszych szeregowców i podoficerów w stopniu kaprała:
 - a) uposażenie według stopnia wojskowego, przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla starszego kaprała zawodowego przy wysłudze do 2 lat,
 - b) uposażenia według stanowiska służbowego typowego dla stopnia starszego kaprała,

c) pobierany ostatnio w wojsku dodatek za klasę kwalifikacyjną.

2. Dla żołnierzy służby okresowej uposażeniem według stanowiska służbowego typowego dla posiadanego stopnia wojskowego (ust. 1 pkt 1 lit. b) jest uposażenie należne żołnierzowi na stanowisku służbowym zajmowanym ostatnio w wojsku.

§ 3. 1. Wysokość uposażeń i dodatków wchodzących w skład podstawy wymiaru renty ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej, a jeżeli przyznanie renty następuje przed zwolnieniem z tej służby, w dniu, od którego przyznaje się rentę.

2. Jeżeli zwolnienie żołnierza ze służby wojskowej nastąpiło przed dniem wejścia w życie zarządzenia, wysokość uposażeń i dodatków (ust. 1) ustala się według stawek obowiązujących w tym dniu.

3. Wysokość uposażeń i dodatków dla ustalenia podstawy wymiaru renty stwierdza zaświadczenie dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę, albo szefa powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego.

§ 4. Podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowią określone w § 2 i 3 składniki uposażenia, które stanowiłyby podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla zmarłego.

§ 5. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 3 maja 1968 r. w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Monitor Polski Nr 21, poz. 140).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1974 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*